

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Tos/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119011034
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6119011034.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.05.2020 v trestnej veci odsúdeného L. V. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 07.04.2020, sp. zn. 5PP/16/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného L. V..

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 07.04.2020, sp. zn. 5PP/16/2020 súd podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona návrh odsúdeného L. V. na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 02.06.2012, sp. zn. 0T/19/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.06.2012, v spojení s uznesením Okresného súdu Kežmarok zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 0T/19/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.01.2018, sp. zn. 6Tos/44/2017 o nesvedčení zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 04.05.2020. Namietal, že napadnuté uznesenie je nedostatočne a formálne odôvodnené ohľadom nespĺnenia materiálnych podmienok. Takýto záver o nespĺnení materiálnych podmienok je vecne nesprávny a nezákonný. Poukazuje na hodnotenie ÚVV a ÚVTOS Prešov, v ktorom sa konštatuje, že v auguste 2019 bol disciplinárne odmenený za dlhodobu pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti a v decembri 2019 mu bola udelená disciplinárna odmena za dlhodobu pozitívne výsledky dosahované pri plnení pracovných povinností. Je evidovaných viacero kladných poznatkov. Do aktivít organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapájal aktívnym spôsobom, udržiava pravidelný písomný a telefonický kontakt s manželkou. Dňa 06.12.2019 bol rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica preradený na výkon trestu z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Resocializačná prognóza sa javí do budúcnosti ako priaznivá, riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti je nízke. Je zrejmé, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal výrazné polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený nebol ani raz disciplinárne potrestaný, bol dvakrát disciplinárne odmenený. Je síce pravdou, že v minulosti bol viackrát súdne trestaný, avšak posledného trestného činu sa dopustil v roku 2013, teda pred cca 7 rokmi. Odsúdený uzatvoril manželstvo s M. V. a z manželstva sa dňa 09.06.2018 narodila mal. K. V., ktorá je ich spoločným dieťaťom. K svojej žiadosti predložil písomný sľub od G. T., že po prepustení z výkonu trestu ho okamžite zamestná. Odsúdený bol už v jednom skoršom prípade podmienkové prepustený a osvedčil sa. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, zo dňa 18.12.2019, sp. zn. 7Tos/19/2019, ktorým bola zamietnutá sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry z dôvodu, že nie je dôvodná a to proti uzneseniu

okresného súdu, ktorým podmienične prepustil odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával spolu za 3 uložené odsúdenia, tomuto bola uložená jedna disciplinárna odmena bez uloženia disciplinárneho potrestania, pričom tento bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný a z výkonov trestu bol 3-krát podmienične prepustený s tým, že zakaždým sa v skúšobnej dobe podmieničného prepustenia osvedčil, čím poukazuje na analógiu k prejednávanej trestnej veci. Jediným záporným poznatkom bol zabudnutý uterák na posteli, čo objasnil pri svojom výsluchu, kde uviedol, že ráno na cele bolo 7 ľudí a každý sa ponáhal, preto zabudol dať uterák z postele preč. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove ako sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a vo veci rozhodol tak, že jeho žiadosti vyhovie a podmienične ho prepustí, pričom mu určí primeranú skúšobnú dobu, prípadne nariadi probačný dohľad, či stanoví primerané obmedzenia a povinnosti.

Na základe takto riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd sťažnosťou napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že odsúdený spĺňa formálne podmienky na jeho podmieničné prepustenie z výkonu trestu, nakoľko vykonal viac ako polovicu uloženého trestu odňatia slobody, avšak nespĺňa podmienky materiálne. U odsúdeného je daná dôvodná pochybnosť, že u neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a preto na jeho prevýchovu bude potrebné pôsobiť výkonom trestu odňatia slobody vo výmere ako mu bola uložená. Uvedený záver opiera súd o nekritický postoj odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, nakoľko doposiaľ bol 15-krát súdne trestaný a to prevažne za úmyselné majetkové trestné činy, pričom aj v minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody. Výkon týchto trestov však nemal na odsúdeného dostatočný výchovný vplyv, nakoľko aj vo veci, v ktorej v súčasnosti trest vykonáva, mu bola daná možnosť viesť riadny život, keďže bol mu pôvodne uložený podmieničný trest odňatia slobody, avšak túto nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol následne právoplatne odsúdený, preto podľa názoru súdu nie sú u neho splnené materiálne podmienky na podmieničné prepustenie.

Po oboznámení sa so sťažnosťou napadnutým uznesením, ako aj obsahom predloženého spisu, sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený vykonával trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 02.06.2012, sp. zn. 0T/19/2012, v spojení s uznesením Okresného súdu Kežmarok zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 0T/19/2012 a v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.01.2018, sp. zn. 6Tos/44/2017 v trvaní 2 rokov, pre ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 23.12.2019 odsúdený požiadal o podmieničné prepustenie z výkonu uvedeného trestu odňatia slobody. Uviedol, že vo väzení splnil všetko, čo sa dá na možnosť podmieničného prepustenia, prešiel zo stredného stupňa stráženia do minimálneho stupňa stráženia, bol disciplinárne odmenený, dodržiaval všetky povinnosti a príkazy. Doma má 1 a pol ročnú dcéru a 7-ročného chlapčeka a zatiaľ aj manželku. Jeho rodina sa jeho trestom dostala do veľmi zlej ekonomickej situácie, majú aj pozastavený úver. V prípade prepustenia je schopný všetko zachrániť.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieničného trestu odňatia slobody.

Podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkonu a preto by táto možnosť mala byť umožnená len odsúdenému, u ktorého je reálny predpoklad, že uložený trest splnil svoj účel aj bez potreby celého výkonu trestu v ústave na výkon trestu. Súd preto musí skúmať všetky okolnosti svedčiace o možnostiach prevýchovy odsúdeného, ako aj jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody.

Z hodnotenia odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS Prešov vyplýva, že odsúdenému boli uložené 2 disciplinárne odmeny a nebol mu uložený žiaden disciplinárny trest, je evidovaných viacero kladných poznatkov,

avšak aj jeden záporný poznatok. Resocializačná prognóza odsúdeného je priaznivá, riziko sociálneho zlyhania je nízke.

Z odpisu z registra trestov odsúdeného vyplýva, že tento bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný, z toho 7-krát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a 1-krát mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, ktorého výkon mu bol nariadený, pričom ide prevažne o majetkovú trestnú činnosť.

Sťažnostný súd zastáva názor, že len samotné plnenie príkazov a nariadení vo výkone trestu odňatia slobody a dodržiavanie väzenského poriadku nie je samo o sebe bez plnenia ďalších okolností postačujúce na dosiahnutie materiálneho predpokladu uvedeného v § 66 Tr. zákona. Odsúdený sa týmto správaním len adaptuje na podmienky výkonu trestu odňatia slobody a v prípade nedodržiavania stanoveného ústavného poriadku sa vystavuje hrozbe uloženia disciplinárneho potrestania.

Na naplnenie materiálneho predpokladu pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa vyžaduje predovšetkým aktívny prístup a postoj odsúdeného, z ktorého možno vyvodit', že došlo k jeho polepšeniu a že v budúcnosti možno očakávať, že odsúdený si z výkonu trestu vzal ponaučenie a bude dodržiavať zákonom stanovené normy správania sa a viesť riadny život.

Podľa názoru sťažnostného súdu, odsúdený svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody, aj napriek tomu, že mu boli uložené 2 disciplinárne odmeny, z toho jedna za dlhodobu pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít, súvisiace so všeobecným rozvojom osobnosti, nepreukázal taký stupeň polepšenia, že od neho možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a to najmä s poukazom na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplýva, že tento bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný, z toho 7-krát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, 1-krát mu bol nariadený výkon podmieneného trestu odňatia slobody, pričom v dvoch prípadoch bol z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody podmienené prepustený, avšak aj po týchto podmienených prepusteniach sa dopúšťal ďalšej trestnej činnosti.

Na základe uvedeného, vzhľadom na skutočnosť, že na odsúdeného bolo opakovane pôsobené tak trestami nespojenými s odňatím slobody, ako aj trestami spojenými s odňatím slobody, je aj sťažnostný súd toho názoru, že u odsúdeného je daná dôvodná pochybnosť, že u neho možno očakávať, že výkonom iba časti jemu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z uvedených dôvodov sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že na prevýchovu odsúdeného bude potrebné pôsobiť výkonom trestu odňatia slobody v celej výmere.

Vzhľadom na uvedené, záver okresného súdu, že odsúdený po materiálnej stránke nespĺňa predpoklady na podmienené prepustenie, považuje sťažnostný súd za správny a zákonný.

Vo vzťahu k sťažnostnej námietke odsúdeného, poukazujúcej na iné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v obdobnej trestnej veci, sťažnostný súd udáva, že rozhodnutie iného senátu krajského súdu, hoc aj v obdobnej veci nie je pre konajúci súd právne záväzná.

S poukazom na uvedené, krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.